

תאמתיות היא דרך הוי' לענין דרך הוי' הוא (כמבואר בבאור
 החולש על הפסוק כי ישרים דרכי הוי') כמו הדרך האמתית/
 שענינה דחבר את הפינה הכי נוחת שבקצוי תכל' עם עיר הגבירה
 וארמו המלך, עד לקחתו שבארמו. ועל"ז הוא ענין דרך הוי' לחבר
 את הפינה הכי נוחת שבמלך ההשתלשלות. החתון שאין כמטה ממנו.
 עם עצמותו ומותו ית' דונה"ל ידוע מה שאמר רז"ל 167, עד שלא
 נברא העולם הוי' הוא ושלמו כלכל' שהכונה"ל בזה הוא גם על שלא
 נאצל העולם, הוי' הוא ושלמו כלכל'. ואף שהי' או גם בחי' שלמו דקאי
 על ענין הנצילי ענין הספירות, מ"מ הספירות שפגנה"צ, הם בבחי'
 ספירות אלו על (כמבואר בביאור ששים המה מלכות כתי' הוי' ז"ל
 כמ"ש ב"ה זכור הוי') שכל גורם כמ"מ הנחות ה"ש"פ 189. וענין
 דרך הוי' הם עשר הספירות, עשר ופא חשע עשר ופא אחד עשר, 190.
 שהם המתכרים את עצמותו ומותו ית' עם כל סדר ההשתלשלות עד
 שע"י הצמצומים והמסכים והפרסאות נמשך עד צעות' החתון שאין
 כמטה ממנו. והיינו לענין הדרך הוא ע"י הספירות שהם עשר ספירות
 דוקא.

והנה הדרך יש בה ב' פעולות, ועד ידה היא תפילי' מלמטה למעלה.
 מן הפינה נוחת עד קציון המלך, וכן פא"ד גוסא, שע"י
 ידה היא המשכת האלקיות מלמעלה למטה, עד שנעשה דירה 15
 ית' בחתונתם. ולענין זה מבואר בהמאמר ל"ה זכור חרע"ל 204, ענין
 נפלא שהחירה לו ית' היא ע"מ אדם אחד הדר בדירת חברו. והחידוש
 שבד"ל 204, דכ"מ ברא"ל 214, מבואר, בענין דירה בחתונתם המעלות
 שבוה, שהיו ענין המשכת העצמות ממש, כמו דירה המלך שדוקא שם
 בהדרה, וכן שהעצם נמצא בה בגלגלי' כמו דירה המלך שדוקא שם
 אפשר להיות עולם וכו'. אמנם במאמר זה מבואר חידוש בא"ע יומר
 ונמצא הוויסעונים בלימוד המאמר - שמ"מ כ"ק לפעולת הענין ופא
 צהרטיס, שמדובר במ"מ, שהדירה היא כמו הדר בדירת חברו,
 וזהו ענין שהדירה היא באופן כזה שהחתון גשאל להיות בבחי' דירת
 החבור ואע"כ הוא דירה לו ית', שהקבלה דר בה כמו בדירתו. וזהו
 החידוש שבענין זה, שבד"ל, שהיא המשכה מלמעלה למטה, היינו לא
 שהחתון עולה ממדרגתו ונעשה מצאות שפ' עפ"יו, אלא שגם

(13) דאוראמ"צ י"ט, ב ואילך, דאוראמ"צ ע' חשד ואילך, חשט ואילך, וראת גם
 סה"מ פ"ח ע' קצ ואילך. (14) חושע די, י, (15) כהבא לחלו - ראת סה"מ
 חרע"ל שם, וראת גם תו"מ בשלח מנ, ב. (16) פוד"א פ"ג, (17) עבות"ק ח"א
 פ"ב, וראת גם אות"ת תורת ע' חולט ואילך, סה"מ באחי לגנו ע' כד וע' ר. (18)
 ע' קסט, וראת גם דרמ"צ קנ"ג, א, וכל"מ, (19) ס"י פ"א מ"ד, (20) ע' קנב,
 א (20) ראת גם ד"ח רות אמר חמכט ג' חשל"ז, (21) אות"ת בלק ריש ע' חתקנז,
 סה"מ חרס"י ס"ע ג, סה"מ חרס"ט ע' קט, וכל"מ.

תחת התי' בלתי מוגה

תחת התי' בלתי מוגה

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים, וידועים מאמר
 רבוהינו נשיאינו על פסוק זה בש"פ תצוה ופ' זכור בפרשת
 שבספר חורו אור זרבינו הזקן, וסדרו מאמר פ' זכור בפרשת
 תצוה (ע"י ר"ק אדמו"ר ת"צ), ועוד זאת, שגם כמה ממאמרי פ'
 תצוה עצמה מוכרים בענין ופ"ה עמלק כמו ד"ה ועשית ציק
 שבחי' א פרשתנו המדבר בענין עמלק, וידוע הדיק בזה מהו
 שגמול כאן דוקא בדרך בצאתכם ממצרים, היינו שיש קשר מיוחד בין
 זכירת עמלק ענין שוה הוי' בדרך מצרים וכן חזיק גם בשמואל, 4
 בהפסדה פ' זכור פקדתי את אשר עשה לך עמלק ג' בדרך בעצמות
 מצרים, גם צ"ל דהנה"ק, מה שבחורה נאמר (בצאתכם ממצרים,
 משא"כ בהפסדה דייק דומל בעצמות מצרים, פא יצאה מצרים,
 פא ע"י מצרים.

והענין הוא, דהנה הדגשה זו שבכתוב (שמלחמת עמלק יהיה כדרך
 בצאתכם ממצרים) יש לפרשה בכ' אופנים, אופן אחד
 פ'ריועמ"ה, שהי' זה בפסוקי הדרך שלפני יהיה ע"י ויגע
 ג' אב"י יש לפרש שהכוונה היא פ'מעיות, דמלחמת עמלק היא
 בדרך בעצמות מצרים, כאשר נפעל ענין העפ"י (מצרים) כיתרון
 האור מן החושך ויתרון החכמה מן הספלות, דדוקא או יש מלחמת
 עמלק, ופרט זה נתגלה ע"י שמואל הנביא, דכתיב ב"י' ושמואל בקווא
 שמו, אב"י צאתו שגמול (בהפסדה בעצמות מצרים, הנה צאתו זה
 אפשר לפרש כן גם בכתוב שבחורה שגמול בו בצאתכם ממצרים
 שהכוונה היא ענין הדרך פ'מעיות, ובוה יוכן מה שבמבואר בכמה
 דרושים, דהכוונה בפסוק שבחורה, בדרך בצאתכם ממצרים, היא
 ענין הדרך פ'מעיות, היינו דרך של עפ"י וכו', אף שמבואר כן
 בכתוב שגמול בו יצאה, (ולא עפ"י), כי צאתו שגמול כן בהפסדה
 יכופיים לפרש כן בהכתוב בחל"ה.

ולחב"ק ענין הדרך פ'מעיות, מבאר בזה בל"ה זכור חרע"ל ע"פ
 מ"ש"ל ושומר דרך הוי' לעשות צדקה ומשפט, היינו לענין הדרך
 (1) תא כה, י, (2) מנ, א, (3) ראה תו"א פרשתנו פה, ב, סה"מ חק"ב
 ח"א ע' קנב, חק"ה ח"א ע' שפא, שפז, שפז, אות"ת פ' זכור ע' אחשבה
 דרמ"צ מצות נזירת עמלק ע' ד, פ"א ואילך (מזו"ב קנ"ג, ב), סה"מ חרע"ל ע'
 קסט, סה"מ עפ"ת ע' רפס, (4) ש"א מו, ב, (5) ראת גם סה"מ עפ"ת שם,
 (6) ראת גם דרמ"צ שם, (7) תא שם, ית, (8) ע"פ קחלה ב, יג, (9) חוליס
 צ"ט, (10) ראה עפ"ת שם ע' רתג, אות"ת פרשתנו כרך ז' ס"ע ב' חשפב,
 וכל"מ, (11) סה"מ חק"ב ואת"ת פ' זכור שם, סה"מ חרע"ל שם - ע' קנז,
 (12) נספן לעיל בחל"ה, (13) וראת ית, יט.

יחזק שיהי רחוק לישראל מן עשני אחיו שפי יעקב כי' בעשו כתיב וזכור את אשר עשה לך עמלק. דבעשיו כתיב כי' 34 הוא את עשו יעקב. דבתורה הי' את עשו מרובים דחיות, אבל ע"י שבתי' כ' והפרסאות וכו' ע"י נעשה את רחוק על עמלק אשר קרד בדרך. (דכ) ענינים אלו (יחזק ועמלק) הם ב' אופנים שארציתן דחיות לפני מ"ח דכיתיו צ"ף דמיתונו קטוב ובעמלק צ"ף מלחמת עמלק, וע"ז נתי' מ"ח.

והנה מלחמת עמלק היא מדר דר' 35, וכחגגום יונתן 36 שזה שזה נמשך עד דלא דעקבתא דמשיחא. ויהי' ר' דכשם שהי' או במלחמת עמלק שבמדר', וכן כשנכנסו לארץ דר' 37 מצות נצטוו ישראל בכניסתו לארץ. למנות דהם מדר ולתכרות זרעו שפי עמלק ולכנות דהם ביה"ח, ע"ז ויהי' בקרוב ממש, שיהי' למנות דהם מלך דא מלכא משיחא, ולתכרות זרעו שפי עמלק ע"י שחוקב"ה יקיים מ"ש 38, כי מחזק אמתה את זכר עמלק, ולכנות דהם ביה"ח, מקדש את' דכוננו יידי' 39 שצמוד מוכן מלפעפעה 40, במהרה בימינו ממש.

בחייתו מצאות שפי החתן כ"ז הוא נעשה צדירה לו ית'.

והנה אופן התעודה בענין הדרד הוא כמ"ש 12 פצעות צדקה ומשפט. צדקה היא כפצות כפי המצות 22, עד שהיא נק' מצותו שפי חקב"ה 22 (וכידוע 23 השאפה על מאמר המשנה על ג"ד העופים עומד על החורה ועל העבודה ועל גמ"ח, דלכאורה מדוע לא נזכר ענין המצות, והחירוק דכפי המצות הם כפפי גמ"ח שהיא כפצות כפצות 23) וענין המשפט הוא ענין הכבוד כמפורש ברש"י פרשתנו 24 (בענין חושן המשפט) דמשפט ענינו בדרך ויחזק הדין.

והנה כשישראל נמצאים בדרך זו שהיא דרך הוי', שהיא תכפית כוונה כפי הבריאה, יש ענין מלחמת עמלק אשר קרד בדרך. דמה זה מורה על השייכות דחורה עם מלחמת עמלק. כי גם מ"ח הי' בדרך כבצאתם ממצרים דוקא, והיינו דבשפי' מ"ח שאו הוא המשכת העצם, וכמאמר 25, מצות שעשו לפניך האבות ורחות היו, אבל אני שמן חורק שמך, כאדם שמרילי מכפי דכפי חבירו, שהוא המשכת העצם, חוצר לפני' דחיות מלחמת עמלק.

והענין 26 הוא, דהנה אי' בזה"ל 27 דמה שאמר יחזק 28 ענה ידעתי כי גדרף הוי' מכפי האלקים, זה הי' תכנה צמ"ח, כי מתן החורה הי' באופן דיתרון התכנה מן הספירות. דמכרות כאן אין ענינו סכרות ממש, אלא סכרות ביחס החכמה. דמכרות דכתיב כי' 29 ותרב חכמה שלמה מתכמת כל בני קדם ג', וע"ז אמר שהוא יחזק החכמה מן הסכרות, לפי שביתם חכמת שלמה, חכמת בני קדם כו' היא סכרות וכן הי' בתורה שהי' כהן מדין 30, והי' מכיר בכפי ע"ז שבועות 31, וכן כאשר הוא אמר ענה ידעתי כי גדרף הוי' מכפי האלקים הוי' זה פער את יתרון החכמה מן הספירות, נחיתה החורה, וע"ז הוא ענין מלחמת עמלק, דכאשר בני ישראל הלכו בדרך הוי' פצעות לו ית' דירה בחתונתו או בא עפיתם עמלק, והי' צ"ף מלחמת עמלק כדי לפעול יתרון האור כו'.

והווי' מ"ש 32 טוב שכן טוב מאח רחוק, ואר' 33 שכן קרוב הוא

- 22) תו"א בשלח שם - ג, ונכ"ם, וראה גם ב"ב פ"א, ירושלמי פאה פ"א ת"א. (22) אגו"ק פ"ו, 23) ראה גם מדרש שמואל אבות פ"א מ"ב (בסופו), 24) כה, טו, 25) שחש"י פ"א, ג, א, וראה לק"ש ח"א ע"ב 58 ואילן, ורש"י, 26) כהנא לחלו - ראה סו"ט ח"ע"ח ועפ"ה שם, 27) ח"ב סו, ב, סח, א, וראה לק"ש ח"א ע"ב 74, ורש"י, 28) יתרו ית, א, 29) מ"א ת, י, 30) יתרו ית, א, וראה מנחות שם, שמו"ר פ"א, לב, 31) פרש"י שם, יא, 32) משלי כו, י, 33) ראה מו"ר ר"פ יתרו.

- 34) מלאכי א, ב, בשלח י, טו, 36) ע"ה פ"ט, 37) מנחותו כ, ב, רמב"ם ריש תל' מלכים, 38) בשלח שם, יד, 39) שם פו, י, 40) מקומות שנשמנו בלתי שחז"י ע' 418 תל' 64.